

НАРЕДБА № 39 от 1.12.2008 г. за условията за отглеждане на животни компаньони, съобразени с техните физиологически и поведенчески особености

Издадена от министъра на земеделието и храните, обн., ДВ, бр. 1 от 6.01.2009 г.

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат редът, начинът и условията за отглеждане на животните компаньони, съобразени с техните физиологически и поведенчески особености.

Чл. 2. Наредбата не се прилага за:

1. спортни коне;
2. животни, използвани за работа - служебни, ловни, пазачи на стада селскостопански животни, състезателни кучета, планински спасители, следотърсачи и кучета за подпомагане на хора с увреждания;
3. животни, използвани за опити;
4. свободноживеещи животни (диви животни).

Чл. 3. Защитени животински видове по чл. 37 и 47 от Закона за биологичното разнообразие не могат да бъдат отглеждани като животни компаньони или за хоби, или с цел да бъдат използвани за храна на други животни.

Чл. 4. Не се разрешава отглеждането на примати и хищни животни (бозайници и птици) с предназначение за животни компаньони, с изключение на порове и язовци, които са отгледани с тази цел.

Чл. 5. Регистрацията на животните компаньони е задължителна за кучетата, като се извършва по реда на чл. 174 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Раздел II

Принципи за отглеждане на животни компаньони

Чл. 6. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е отговорен за неговото здравословно състояние.

Чл. 7. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен:

1. да потърси необходимата информация и съвети от специалисти относно особеностите при отглеждането и необходимите условия, които трябва да осигури на животно компаньон, съобразно неговия вид, порода, възраст и физиологично състояние;

2. да осигурява условията, грижите и вниманието, съобразени с естествените му нужди според вида и породата му, а именно:

а) пространство за настаняване и оборудване на това пространство, което отговаря на физиологическите и поведенческите особености на животно компаньон;

б) необходимите количества подходяща храна и вода, които да го поддържат в добро здравословно състояние;

в) необходимото пространство и движение;

г) да отглежда животно компаньон при условия и по начин, които не формират агресивно поведение;

3. да осигурява ветеринарномедицинско обслужване:

а) при необходимост поради нарушено здравословно състояние и нараняване;

б) за целите на профилактиката от опасни за хората и животните заболявания - ваксинация и обезпаразитяване;

4. да не допуска в непосредствена близост животни, притежаващи естествена или придобита

нетърпимост едно към друго;

5. да спазва изискванията за защита и хуманно отношение към животните съгласно Закона за защита на животните;

6. да избягва раждането на нежелани животни компаньони чрез осигуряването на:

а) изолация по време на размножителния период;

б) ветеринарномедицински препарати за отлагане и потискане на еструса, или

в) кастрация.

Чл. 8. (1) Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен да осъществява постоянен и непосредствен контрол над него с цел защита на:

1. живота и здравето на хората и животните;

2. сигурността и спокойствието на хората и другите животни, обитатели на етажна собственост, дворове и обществени места;

3. хигиената в общите части на етажната собственост.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни да осъществяват контрол върху поведението на животно компаньон в случай, че се намира извън дома на собственика, като:

1. осигуряват постоянен и непосредствен надзор, като в случай, че животно е куче:

а) го води винаги и навсякъде само на повод и с намордник, ако е агресивно;

б) не подтиква към нападение кучето срещу хора и животни, освен в условията на самоотбрана;

в) почиства мястото след дефекация на животно;

2. не допуска контакт на болно, опасно или отровно животно компаньон с други животни и хора;

3. при пътуване със средствата на обществения транспорт едрите и средните породи кучета се водят на къс повод и с намордник, а дребните породи кучета и другите видове животни компаньони - в транспортни клетки или други приспособления, обезопасени срещу възможността животно компаньон да избяга или да се нарани.

Чл. 9. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, носи отговорност за вредите, причинени от личната си неспособност да взема навременни и достатъчни мерки по чл. 8.

Чл. 10. Ако поради различни причини лицето, което отглежда или се грижи за животно компаньон не е способно да се грижи повече за него, е длъжно:

1. да му потърси нов дом и собственик;

2. да потърси съдействие от неправителствените природозащитни организации (НПО), или

3. да го предаде в приют.

Чл. 11. Забранява се:

1. настаняването и държането на животни компаньони в местообитание или среда, които поради теснота, непригодност към поносимите от вида климатични условия или поради непригодността на оборудването, съоръженията и разположението им могат да им причинят страдания, наранявания или да станат повод за злоупотреби;

2. обучението на животни компаньони чрез използването на методи, които ги принуждават да

превишават физиологическите им възможности, нанаяват ги или им причиняват ненужна болка или насърчават развитието на лоши навици;

3. изоставянето на животно компаньон, без да са изпълнени изискванията по чл. 10;

4. отглеждането, обучението и използването на животни компаньони в боеве с животни;

5. пускането на свобода на животни компаньони, родени и отгледани в плен;

6. воденето на животни компаньони на обществени места, изложби и състезания, ако не са ваксинирани срещу заразните заболявания в чл. 32 и обезпаразитени съгласно чл. 33.

Раздел III

Условия за отглеждане на животни компаньони

Чл. 12. (1) При настаняване на животните-компаньони се спазват следните общи условия:

1. клетките, външните ограждения, аквариумите и терариумите, в които се настаняват животни компаньони, в зависимост от вида се обезопасяват срещу бягство;

2. разстоянието между решетките, дупките в мрежите и оразмеряването на други фиксирани материали са такива, че осигуряват удобство, не ги нанаяват и предотвратяват заклещването на животните компаньони;

3. материалите, използвани за конструиране на клетките и огражденията за животни компаньони (решетки, мрежи), и начините им за съединяване се приспособяват към големината и силата на животното компаньон и способностите му за гризание и ровене;

4. мястото за живеене позволява лесно почистване и се поддържа чисто от фекалии през повечето време;

5. мястото за живеене е достатъчно голямо, за да позволява свободно движение и физическа активност в съответствие със специфичните нужди на всяко животно компаньон;

6. електрическите прибори в мястото за живеене се обезопасяват или разполагат извън обсега на животното компаньон; прозорците се обезопасяват при необходимост, така че животното компаньон да не се нанаява;

7. в обсега на животното компаньон не се поставят или държат предмети и субстанции, които могат да го наранят или да предизвикат отравяне.

(2) На животните компаньони се осигурява:

1. в зависимост от вида им постеля - суха, абсорбираща, несъбираща прах, нетоксична, несъдържаща инфекциозни агенти или вредители и незаstraшаваща по друг начин тяхното здраве;

2. редовна смяна на постелята с цел предотвратяване превръщането ѝ в източник на инфекции и размножаване на паразити;

3. приспособления, които им позволяват да се катерят, ровят, почиват, крият, къпят, плуват или гмуркат в съответствие със специфичните изисквания на вида животно компаньон, като се осигуряват условия то да има поведение, каквото би имало в естествената си среда;

4. хранилки и поилки, конструирани, оразмерени и поставени по начин, който позволява на животното компаньон лесен и естествен прием на храна и вода.

(3) Когато се поставят заедно различни видове и индивиди животни компаньони, се взема под внимание всякаво групово поведение, което могат да проявят, така че да се избегне агресия и стрес.

(4) Не се разрешава:

1. отглеждането на животни компаньони в пространство без:

а) прозорци;

б) достатъчна вентилация, или

в) контакт с хора;

2. държането на животни компаньони при условия на постоянна тъмнина и без подходящ период на почивка от изкуствено осветление.

Чл. 13. При настаняване на кучета, котки и порове се осигуряват:

1. пространства за спане с достатъчна защита от дъжд, вятър, пряка слънчева светлина, прекалено ниски или високи температури, течение и от други хищни животни;

2. достатъчно пространство за движение, необходимата вентилация и обезопасяване от вредни газове и изпарения;

3. лесно и редовно почистване;

4. съдове за храна и вода, направени от неподатлив на съвкване материал и поставени така, че да не могат да се преобърнат или замърсят с фекалии или урина;

5. предпазване от контакт с токсични препарати.

Чл. 14. (1) При отглеждане на кучета на открито задължително се осигурява колиба, която се оразмерява така, че кучето да може да се движи изправено вътре в нея без затруднения и да ляга в цялата си дължина.

(2) Ако движението на кучето е ограничено от клетка или ограден вътрешен двор, ограденото пространство е не по-малко от:

1. за кучета с височина до 50 cm - 6 m²;

2. за кучета с височина над 50 cm - 9 m².

(3) И в двата случая по ал. 1 късата страна на ограденото пространство не може да е по-малка от две дължини на кучето, или 2 m.

(4) Настаняването на няколко кучета в общо заградено пространство е възможно само ако те са съвместими, без риск от сбиване или нежелано чифтосване и е осигурен достатъчен подслон за всички и отделни съдове за храна и вода за всяко куче.

(5) За всяко друго допълнително куче, държано в същото оградено пространство, се осигурява допълнително подова повърхност съгласно изискванията по ал. 1, 2 и 3.

(6) Височината на ограждението се оразмерява така, че изправеното куче да не достига горното ограничение с предните си лапи или да не е по-малка от:

1. за кучета с височина до 50 cm - 1,6 m;

2. за кучета с височина над 50 cm - 2,0 m.

(7) За настаняване на кучета се избира място, което осигурява подслон от студено, дъждовно и ветровито време и сянка през горещите летни дни.

(8) Кучешките колиби се изграждат от солидни материали, които изолират от студ и влага.

(9) Подът на загражденията трябва да е добре отводнен и не трябва да има дупки, които могат да наранят крайниците на кучето.

Чл. 15. Когато кучето се отглежда предимно вързано, се осигурява:

1. вързване с верига или въже с дължина най-малко 5 m, което дава възможност за свободно движение;
2. вързване, което не създава опасност от нараняване на кучето и максимално е предотвратена опасността от заплитане;
3. въжето или веригата трябва да е поставено/а така, че да не задушават кучето и да му позволява да се храни, да пие вода и да се подслонява;

4. ежедневна разходка.

Чл. 16. При отглеждане на котки се осигурява:

1. подходящо (тихо и уютно) място за спане;
2. зона за хранене и приемане на вода с необходимите за това съдове;
3. най-малко един съд с котешка тоалетна, поставена възможно най-далеч от храната и водата;
4. при заедно отглеждани две или повече котки се прилагат изискванията на чл. 14, ал. 4 и освен тях за всяка котка се осигурява отделна тоалетна;

5. място за точене на ноктите;

6. място за криене.

Чл. 17. (1) Порове могат да бъдат настанени свободно в дома на собственика, в клетка в дома на собственика или в заграждение на открито, оградено от всички страни, като се спазват следните условия:

1. при отглеждане по двойки или на групи те да са от един пол или да са кастрирани, освен ако не се отглеждат с развъдна цел;
2. да се отглеждат далече от други дребни животни, като зайци, плъхове, мишки и морски свинчета, дребни котки и кучета, които могат да нападнат;
3. осигурен е съд с котешка тоалетна.

(2) Когато порове се отглеждат в клетка:

1. минималните размери на клетка за два поре е с дължина 130 cm, широчина 90 cm и височина 90 cm;
2. за всеки пор, включен допълнително, се изискват още 40 cm² площ на пода;
3. всеки пор се пуска извън клетката най-малко за един час дневно.

(3) Когато порове се отглеждат в заграждение на открито:

1. минималните размери за заграждение на открито са два метра дължина, един метър широчина и един метър височина;
2. за да се предотврати измъкването им от заграждението чрез изравяне на пролука под оградата, подът се изготвя от солиден материал или оградата се вкопава в земята на дълбочина 60 cm;
3. горната част се покрива;

4. пространството за спане не заема повече от една трета от общото пространство на заграждението и е повдигнато над земята.

(4) Пространството, където са настанени поровете, се поддържа чисто и сухо и се осигурява защита от атмосферните условия.

(5) При отглеждане на порове в условията на много високи и много ниски температури се осигурява обилна чиста и суха постеля.

(6) За настаняване на порове се избира пространство, което не е изложено на директна слънчева светлина, за да се избегне опасност от прегряване. Ако има вероятност температурата да превиши 30 °C, се вземат мерки за охлаждане.

Чл. 18. При отглеждането на кучета, котки и порове с тяхното потомство трябва да се осигуряват:

1. покрито с чиста и суха постеля в обилно количество пространство за майката и малките, което позволява свободно движение на майката, без да нарани малките;

2. на новородените животни до 3-седмична възраст температура на околната среда min 22 °C.

Раздел IV

Осигуряване на храна и вода на животните компаньони

Чл. 19. При осигуряването на храна и вода на животните компаньони се спазват следните общи изисквания:

1. животните компаньони се хранят така, че да поддържат телесното си тегло независимо от физическата си активност в нормалните физиологически граници съобразно техния вид, порода, възраст и физиологично състояние;

2. храната, която се дава, е достатъчно количество и подходящо балансирана по отношение на хранителните вещества, отговаря на физиологичните нужди на животните компаньони и ги поддържа в добро здравословно състояние, като осигурява:

а) нормален растеж на подрастващите животни;

б) нормално тегло на зрелите индивиди;

в) нормално снабдяване с хранителни вещества при бременност и кърмене както на майката, така и на нейните приплоди;

3. в момента на хранене храната е с подходяща средна температура - нито гореща, нито студена;

4. на болните животни храната трябва се подава по предписание на ветеринарен лекар;

5. осигурен е постоянен и лесен достъп до прясна, чиста вода, която при преобладаване на сухите храни в дажбата им е в по-голямо количество;

6. съдовете за вода се почистват редовно и са такива, че да не се позволява обръщане и разливане.

Чл. 20. На котките и кучетата се осигурява достъп до храна през определени интервали, съобразени с физиологическите им нужди през различните етапи от живота им съгласно приложение № 1.

Чл. 21. Количеството на храната за кучета съобразно с физиологическите им нужди се определя съгласно приложение № 2.

Чл. 22. Критерии за пълноценността на храненето е телесното състояние, което при кучета се оценява съгласно приложение № 3.

Чл. 23. (1) Малките кученца, котенца и порове се приучват към храна, различна от майчиното мляко, постепенно: от 3-седмична възраст за кученца и котенца и 4 - 5-седмична възраст за порчета.

(2) При голям брой на новородените кученца, котенца и порове се оказва съдействие на майката при тяхното изхранване преди настъпване на възрастта, посочена в ал. 1.

Чл. 24. (1) Котките не се хранят с търговски марки храни, предназначени за кучета, поради необходимостта от по-голямо количество протеини и чувствителността им към липса на определени аминокиселини в храната - таурин.

(2) Не се допускат внезапни промени в диетата на котките. Промените в храненето на котките се извършват постепенно.

(3) На котките (особено на дългокосместите породи) се осигурява специален вид ливадна трева (*Dactylis glomerata*), която подпомага тяхното храносмилане и им помага да се освободят от космените топки, натрупвани в стомаха им, при почистване на козината си.

Чл. 25. (1) На поровете се осигурява храна с високо съдържание на протеини от животински произход и мазнини и ниско съдържание на въглехидрати.

(2) На разположение на поровете се осигурява непрекъснато суха храна от животински произход, тъй като храносмилателната им система изисква достъп до храна почти постоянно.

(3) През последната част на бременността и по време на кърменето при поровете на майката се осигурява високопротеинова храна за предотвратяване на проявата на канибализъм спрямо малките порчета.

Чл. 26. Не се допуска:

1. недохранването и прехранването на животните компаньони;

2. храната и водата за пиене да съдържат вредни вещества и примеси - отровни вещества, предмети и вещества, които могат да причинят запушване или нараняване на храносмилателния тракт на животното компаньон;

3. достъп на месоядни животни компаньони до трупове на умрели животни поради опасност от отравяне и разпространение на заболявания;

4. даването за храна на термично необработено месо, глави и вътрешни органи от селскостопански животни на кучета и котки поради опасност от разпространението на паразитни заболявания;

5. усилено физическо натоварване на кучетата с дълбок гръден кош и уголемен корем най-малко до един час след обилно нахранване, поради опасност от подуване и торзио (усукване) на стомаха.

Раздел V

Размножаване на животни компаньони

Чл. 27. Забранява се:

1. размножаването на животни компаньони, чиито анатомични, физиологични и генетични характеристики или особености в поведението може да се окажат вредни за здравето и живота на женското животно, използвано за размножаване, или на неговото поколение;

2. използването на животни за размножаване, преди да са достигнали необходимото телесно развитие след настъпване на половата зрялост;

3. заплождането на животни, които не са в подходящо телесно състояние.

Чл. 28. Собствениците на животни компаньони - бозайници, които ги използват за размножаване, са длъжни:

1. няколко дни преди датата на очакваното раждане на женската да се предостави място за раждане - топло, удобно, чисто и лесно за почистване, като същевременно е отделено от посещаване или внимание на други животни;

2. след раждането на женската да ѝ бъде осигурен свободен и непрекъснат достъп до нейните малки до отбиването им;

3. да осигурят оптимални условия за растежа и развитието на приплодите в зависимост от техния вид и порода;

4. да осигурят на отгледаните новородени животни компаньони дом и собственици след навършване на видово-специфичната възраст за отделяне от родителите;

5. да се потърси съдействие от неправителствена организация за защита на животните (НПО) за намиране на дом или да предаде в приют новоотгледаните животни компаньони, на които не са осигурени дом и собственик;

6. при намирането на собственик или предаването на животни компаньони, за които е известно, че носят дефекти, предаващи се по наследство, както и такива, за които съществува риск да развият такива дефекти, новите собственици или тези, на които се предава животното компаньон, да бъдат напълно информирани за това, както и за отговорността, която поемат за недопускане на ненужно страдание и за извършване на кастрация на съответните животни компаньони.

Раздел VI

Грижи за здравето на животните компаньони

Чл. 29. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен да го предпазва от заболявания, дисстрес и нараняване.

Чл. 30. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен незабавно да му осигури ветеринарномедицинска помощ, когато забележи отклонения от нормалното поведение и тревожни признаци за нарушено здраве и при всички случаи при наличие на следните признаци:

1. изтечения от носа;
2. възпалени очи и изтечения от очите;
3. кихане и кашляне;
4. отклонения от нормалното дишане;
5. загуба или увеличаване на апетит и жажда;
6. повръщане;
7. обилна диария, особено когато има примеси от кръв;
8. загуба на тегло;
9. опадане на козина и нарушения на оперението;
10. явна болка;
11. подутина (увеличение) на част от тялото;
12. куцота или необичайна походка;
13. неспособност да се изправя, да ходи, да уринира и дефекира;
14. залитане и/или припадъци;
15. депресия или летаргия;

16. тръскане на главата и чесане на ушите;

17. прекомерно чесане;

18. ненормално движение на главата и очите.

Чл. 31. Извън случаите на незначителни рани, задължително е почистването и поддържането на чистотата на открити рани, както и незабавното консултиране с ветеринарен лекар, особено в случаите на трайно (в продължение на повече от няколко минути) или силно кървящи рани.

Чл. 32. (1) Кучетата, котките и поровете се ваксинират срещу бяс.

(2) Животните компаньони, които имат контакт с други животни или имат достъп до обществени места и участват в изложби и състезания, се ваксинират и срещу следните заболявания:

1. кучета - парвовироза, гана, хепатит, лептоспироза, параинфлуенца;

2. котки - вирусен ринотрахеит, котешки калицивирус и панлевкопения;

3. порове - гана;

4. зайци - хеморагична болест по зайците.

(3) Ваксинацията се извършва от практикуващ ветеринарен лекар (или от лице под неговия контрол), който определя подходящата схема и ваксина за съответния животински вид, възраст и физиологично състояние.

Чл. 33. (1) Животните компаньони се обезпаразитяват срещу ендопаразити (вътрешни паразити) и ектопаразити (външни паразити).

(2) Кучетата и котките се обезпаразитяват и профилактично срещу ендопаразити (вътрешни паразити).

(3) Фекалиите след всяко обезпаразитяване (профилактично и лечебно) се събират и обезвреждат.

(4) Обезпаразитяването се извършва след консултация с ветеринарен лекар, който определя подходящата схема и противопаразитно средство за съответния животински вид, порода, възраст и физиологично състояние.

Чл. 34. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен:

1. да поддържа козината на животните-компаньони чрез:

а) редовно ресане (при дългокосместите породи животни компаньони ежедневно), за да се предотврати образуването на сплъстявания в козината; и

б) подстригване, когато е необходимо, за да се предотврати козината да затруднява храненето, зрението или движението;

2. да не допуска прекомерно израстване на ноктите, както и на зъбите при гризачи и зайци.

Чл. 35. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен да му осигурява възможност да се движи достатъчно, за да може да поддържа нормален мускулен тонус, маса, размери и кондиция за възрастта си.

Раздел VII

Обучение на животните компаньони

Чл. 36. Обучението на животно компаньон започва от ранна възраст и включва в себе си добра социализация към хора и животни.

Чл. 37. Обучение се извършва с цел контрол върху поведението на животно компаньон, коригиране на нередно поведение и антисоциални навици, изграждане на определени хигиенни навици или други умения, които собственикът иска да изгради или затвърди у него.

Чл. 38. Всеки, който отглежда или се грижи за животно компаньон, е длъжен възможно най-рано да

потърси съвет и помощ от ветеринарен лекар или специалист по поведение на животни, при неспособност или некомпетентност да се справи сам с коригиране на нередно поведение и антисоциални навици, демонстрирани от животното компаньон.

Чл. 39. По време на обучението на животни компаньони се спазват изискванията за хуманно отношение към животните.

Чл. 40. Забранява се обучението на животни компаньони с помощта на средствата по чл. 7, ал. 2, т. 5 от Закона за защита на животните и действия по чл. 151, т. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 41. При всички техники за обучение акцентът се поставя върху наградата и положителното затвърждаване на наученото, като се използват последователност и постоянен тон на гласа и на визуалните сигнали.

Чл. 42. Нашийникът трябва да отговаря на следните изисквания:

1. да приляга удобно, без да намачква или протрива кожата или да пречи на дишането;

2. да се проверява редовно за нежелани ефекти по т. 1, като особено внимание се отделя на младите, растящите животни и ако е необходимо, се отпуска;

3. степента на стегнатост да позволява удобното приплъзване на три пръста под и около вътрешната страна на нашийника.

Чл. 43. При използването на намордник за кучета осигурява:

1. период на свикване с намордника, през който кучето е под пряк надзор на този, който го отглежда или се грижи за него;

2. да прилепва точно върху носа и устата на кучето, като по този начин не му позволява да хапе или дъвче (яде);

3. да прилепва удобно, без да жули кожата или да затруднява дишането;

4. да не се оставя намордникът върху кучето, когато то е без пряк надзор.

Раздел VIII

Транспортиране на животните компаньони

Чл. 44. При транспортирането на животните компаньони се осигуряват условия на настаняване, гарантиращи удобство и сигурност и предотвратяване на свободното излизане от превозното средство.

Чл. 45. Транспортните клетки и други приспособления за настаняване на животни компаньони по време на транспорт отговарят на следните условия:

1. да са достатъчно здрави, за да издържат масата на животното компаньон;

2. да са направени така, че да доставят необходимото проветряване и светлина;

3. да са с достатъчна големина, така че животните компаньони да могат да стават, да се въртят, да лягат удобно, но не толкова големи, че да създават опасност от плъзгане, нараняване или удряне в стените по време на движението;

4. да са здраво закрепени към превозното средство по начин и на място, осигуряващо добрата им вентилация и отсъствие на изгорели газове и пътен прах.

Чл. 46. Когато периодът на транспортиране е дълъг, на животните компаньони се осигурява достъп до храна и вода или от време на време им се осигурява такъв достъп.

Чл. 47. Животните компаньони не се оставят в затворени превозни средства през летния сезон без вентилация и на директна слънчева светлина поради опасност от прегряване и топлинен удар.

Раздел IX

Специфични условия за отглеждане на животни компаньони, различни от месоядни животни

Чл. 48. При отглеждането на зайци и гризачи, кафезни птици, змии и гущери, костенурки, земноводни и риби се спазват най-малко изискванията, посочени в наредба, издадена на основание чл. 176, ал. 2 от

Контрол

Чл. 49. При констатирани нарушения на изискванията по тази наредба административните наказания и административните мерки по реда на Закона за ветеринарномедицинската дейност и Закона за защита на животните се налагат от съответните контролни органи.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на настоящата наредба:

1. "Агресивно поведение" е поведение, което се изразява в нападение или намерение за нападение срещу друг представител от същия или от друг животински вид или срещу човек.

2. "Антисоциални навици" са навици, чието развитие при животните компаньони предизвиква неприятности или раздразнение у техните собственици и/или околните.

3. "Тризачи" са животни от видовете, принадлежащи към сем. Rodentia, традиционно отглеждани като животни компаньони.

4. "Депресия" е състояние, което най-общо се проявява с угнетеност, сънливост, загуба на апетит и нежелание за движение.

5. "Дисстрес" е състояние вследствие неспособност или невъзможност за приспособяване към действието на дразнители.

6. "Еструс" е разгоненост - състояние на полова възбуда, която настъпва периодично при женски млекопитаещи животни.

7. "Земноводни" са животни от видовете, принадлежащи към клас Amphibia, традиционно отглеждани като животни компаньони.

8. "Кафезни птици" са видове птици, с изключение на хищните, традиционно държани в клетка като животни компаньони.

9. "Летаргия" е състояние на дълбок и продължителен сън или на безчувственост, която го наподобява.

10. "Нередно поведение" е поведение, което се изразява в прояви от страна на животните-компаньони, причиняващи вреда, и също така включва устойчиво продължително лаене, мяукане, агресивност, гонене на леки коли или камиони и др.

11. "Пор" е култивираният вариант на европейския пор *Mustela putorius furo*.

12. "Постеля" е материал (като дървесни стърготини, торф, слама и др.), който покрива пода на местата за живеене, изпълнява хигиенна функция и създава комфорт на животните. Същият предоставя възможност на животните да се заравят и крият.

13. "Примати" (Primates) са разред плацентни бозайници, обединяващ всички животински видове, родствени на лемуриите, маймуните и човекоподобните маймуни.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 19 от Закона за защита на животните.

Приложение № 1

към чл. 20

Честота на хранене при кучета и котки, съобразно възрастта и физиологичното състояние

Възраст и физиологично състояние	Честота на хранене
До 4-седмична възраст	4 пъти на ден
От 4-седмична възраст до 4-тия месец	3 пъти на ден
От 4-тия месец до 7-месечна възраст	2 пъти на ден
Индивиди в зряла възраст и възрастни кучета и котки	поне 1 път на ден
Индивиди в зряла възраст по време на бременност и лактация	3 до 4 пъти на ден

Приложение № 2

към чл. 21

Табл.

Приблизителна дневна нужда от храна за поддържане на възрастни кучета, при условие че предложената храна е доброкачествена

Тегло, кг	Килокалории	Консервирана храна	Консервирана храна и кучешки бисквити	Постно месо (без тлъстина) и кучешки бисквити
4—7	<500	400 г (= 480 ккал)	250 г + 50 г	225 г + 50 г
			(300 + 185 = 485 ккал)	(292 + 185 = 477 ккал)
7—9	<600	500 г (= 600 ккал)	300 г + 60 г	250 г + 70 г
			(360 + 222 = 582 ккал)	(325 + 277 = 602 ккал)
1 9—1	<750	600 г (=720 ккал)	350 г + 75 г	350 г + 75 г
			(420 + 277 = 697 ккал)	(455 + 277 = 732 ккал)
16 11— 0	800—1000	700 г (=840 ккал)	400 г + 100 г	400 г + 100 г
			(480 + 370 = 850 ккал)	(520 + 370 = 890 ккал)
20 16—	1200	900 г (=1080 ккал)	500 г + 125 г	500 г + 125 г
			(600 + 462 = 1062 ккал)	(650 + 462 = 1112 ккал)
25 20—	1350	1 кг (=1200 ккал)	600 г + 150 г	600 г + 150 г

			(720 + 555 = 1275 ккал)	(780 + 555 = 1335 ккал)
30	25—	1600	1200 г (=1440 ккал)	700 г + 175 г
			(840 + 647 = 1487 ккал)	(910 + 647 = 1557 ккал)
32	30—	1800	1500 г (=1800 ккал)	800 г + 200 г
			(960 + 740 = 1700 ккал)	(1040 + 740 = 1780 ккал)
39	32—	2000	1750 г (=2100 ккал)	900 г + 225 г
			(1080 + 832 = 1912 ккал)	(1170 + 832 = 2002 ккал)

Табл. 2.2

Тегло, кг	Кучешки ролца	Кучешки бисквити с пълноценна диета
4—7	300 г (=450 ккал)	135 г (=500 ккал)
7—9	400 г (=600 ккал)	160 г (=576 ккал)
9—11	500 г (=750 ккал)	200 г (=720 ккал)
11—16	600 г (=900 ккал)	243 г (=900 ккал)
16—20	750 г (=1125 ккал)	324 г (=1200 ккал)
20—25	900 г (=1350 ккал)	432 г (=1350 ккал)
25—30	1 кг (=1500 ккал)	452 г (=1600 ккал)
30—32	1,2 кг (=1800 ккал)	486 г (=1800 ккал)
32—39	1,3 кг (=1950 ккал)	540 г (=2000 ккал)

Забележка. Таблицы 2 и 3 показват количеството от различните видове храна, която трябва да бъде давана ежедневно, за да се посрещнат нуждите от храна за поддържане на телесното тегло и състоянието на кучето в нормалните му физиологически граници, като се приема, че осигурената храна е с добро качество.

Представените диаграми служат само като упътване. Кучетата със сходна големина и вид, които се отглеждат при еднакви условия, може да имат различни изисквания по отношение на енергийността на храната до 50 %.

При студени метеорологични условия може да бъде необходимо дажбата за поддържане да се увеличи до два пъти, за да се осигури нужната допълнителна енергия.

Табл. 2.3

Количество храна, в зависимост от физиологичното състояние и възрастта на кучето

Кучета, движещи се активно

Леко натоварване	1,5 x поддържане (П)
Средно натоварване	2,0 x П
Тежко натоварване	2,5 до 3 x П

Кучки

Късна бременност	2,5 x П
Ранна лактация	3,0 x П

Кученца

6—9 седмици	1,5 до 3,0 x П
от 9 седмици нагоре	намаляване до нивото за възрастни

Забележка.

П—количеството на храната, давана ежедневно на кучето, необходима за поддържане на телесното тегло и състоянието му в нормалните му физиологически граници.

Приложение № 3

към чл. 22

Табл. 3

Оценка на телесното състояние като критерии за пълноценността на храненето

Оценка	Описание	Коментар за оценката
0	Измършавяло (кахектично), обикновено козината е без блясък	неприемлива
1	Очертанията на всички ребра лесно се напипват или (при късокосмести кучета) се виждат, обикновено козината е без блясък	нежелателна

- 2 Очертанията на последните идеална за две ребра могат лесно да секучатата, които се напипват или (при късокосместидвижат активно и кучета) се виждат породите с по-сухо телосложение
- 3 Всички ребра или всички идеална за освен последните две са покрити сповечето кучета тънък слой подкожна мазнина
- 4 Ребрата са покрити от слой — подкожна мазнина, очертанията не се напипват лесно
- 5 Затлъстяване, ребрата не нежелателна могат да бъдат напипани без значителен натиск